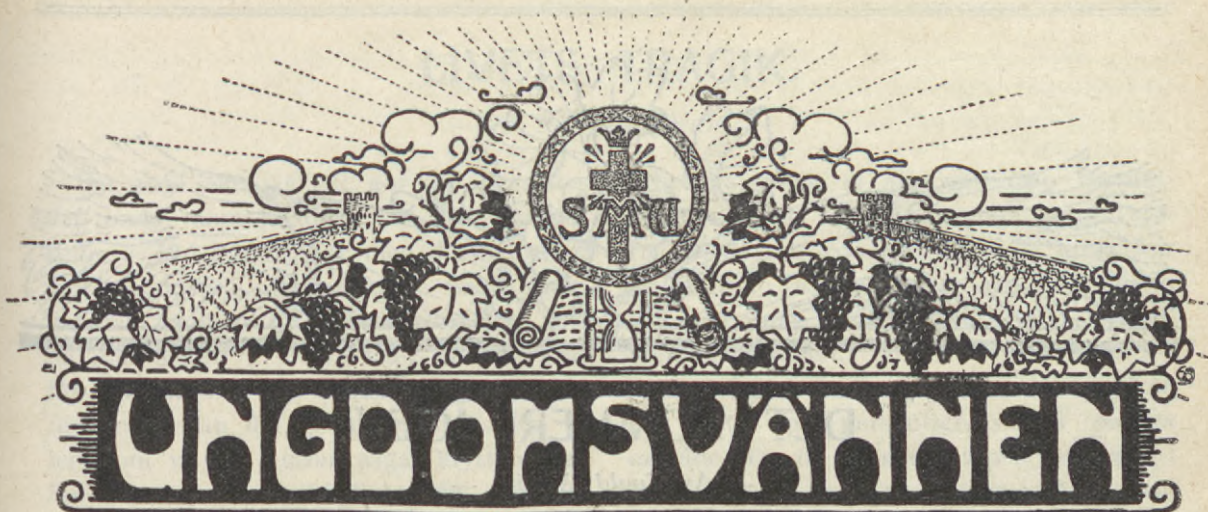

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Illustrerad veckotidning utgiven av Svenska Missionsförbundets Ungdom.

Pris pr år kr. 3: 60. Lösnummer 15 öre.

N:r 42 19 Okt.

Årg. 31. 1927

INNEHÅLL:

Höstvisa. — Det kommer igen. — Livets tragik. — Sommarminnen.
— På vita, stoffria vingar. — Det nordiska samarbetet. — Varför
är jag här. — Lappland. — Från skogsbygd och fjällvärld. — Studie-
cirklar. — Som resesekreterare. — Höstkväde vid kvällslampan. —
Läsekretsens korrespondens. — Litteratur. — Ingångna i vilan. —
Från arbetsfältet. — Redovisning. — Annonser.

Redaktör:

A. Keljer.

Höstvisa.

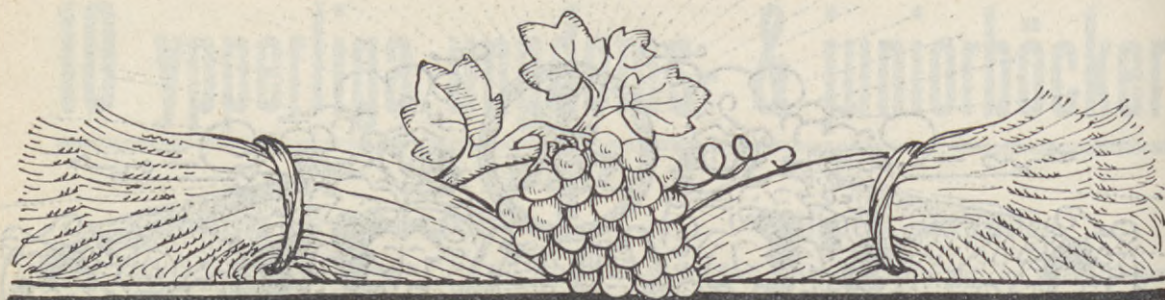
Av Angantyr.

Där hemma, där min mor bor, brin-
ner hösten nu som här
i sin flammigaste feber likt ett hjärte-
rop i färg,
och i skogen dansar älvan luftigt
skir och skön och skär
och det stiger som en suck ur jor-
dens märg
över disigt blåa berg.

Och på nytt jag går i skogen där,
min tysta furuskog,
som jag strövat i en gång, då varje
årets tid var vår,
följer samma krumma stig jag också
fordom oftast tog,
där den kryper mellan tall och gran
och snår,
tills en liten bäck jag når.

Här är hemma: det är något i den
lilla bäckens dans
och i susets lätta vaggning, skogens
doft och mossans tröst,
något värmande och stilla så som
ingen annanstans.
Och det skälver som en snyftning i
mitt bröst,
ty min klagan vill ha röst.

Åh, där hemma, där min mor bor,
dit är mer än många mil
och för mig går kanske aldrig någon
väg där hemåt mer.
Men var gång, då över bergen sveper
höstens första il,
i min tankes värld min hembygds
nejd jag ser.
Och jag böjer mig och ber.

DET KOMMER IGEN.

— Av Ewald Widell. —

»De tidigare årens erfarenhet bilda de senare årens hågkomster. Ungdomsårens drömsyner bliva den mognade mandomens förhoppningar och sånger. Om du vill ha en av ljusa minnen förljuvad ålderdom, så fyll din ungdomstid med handlingar av dygd, mod och skönhet, med rena och ädla tankar. Ålderdomen är alla de flydda årens skördetid». Dessa ord, av d:r J. R. Miller, äro värda vår begrundan och efterlevnad. Alltför litet beaktas den sanningen, att livet går igen, att allt, vad vi tänka, säga eller göra, skall på ett eller annat sätt möta oss igen.

I Skriftens ord möta vi ofta denna sanning. Under bilden av sådd och skörd framhålles livets allvar och stora ansvar. Många av de bibliska berättelserna visa, att där, varest ungdomstiden framlevdes i tanklöshet och lättsinne, där följde sorg och förbannelse i ålderdomen. Men i Skriften se vi även, att ett ungdomsliv i renhet och sanning, har medfört de rikaste välsignelser för framtiden.

All historia och erfarenhet bestyrka Skriftens sanningsord. Människorna ha i alla tider fått äta sina gärningars frukter. Evighetens grundlagar ha ej låtit ändra sig, lika litet som Gud låtit gäcka sig: vad människorna sått, ha de även fått uppskåra.

I vår tid söker så mången befria sig från tanken på ett verkligt livsansvar. Alldeles särskilt är ju detta fallet med stora skaror av vårt lands ungdom. I besinningslös yra, i nöjesliv och förflackning söker man döva sitt

öra för tonerna från himlen i eget samvete. Andra åter söka freda sig för ansvar genom kompromiss och advokatyr. All möda till frigörelse från ett personligt ansvar är dock fåfång. Liksom ingen kan fly bort ifrån sin egen skugga, lika litet kan någon befri sig från följderna av sina handlingar. »Allt vad människan gör, det gör hon åt sig själv», säger ett gammalt ordstäv.

Vi unga önska oss glädje, trevnad och livslycka. Ingen av oss önskar sin framtid höljd i mörker och olycka. Skola våra önskingar förverkligas? Möjligheterna till gott och ont ligga i våra händer. Valet är vårt. Vi ha såsom förnuftiga varelser fått den oändligt stora förmånen att fritt bestämma vårt livsinnehåll och livsändamål. Låt oss då välja rätt! Och låt oss utnyttja de oss givna möjligheterna till ett helgat ungdomsliv, på det att vår framtid må vara ljus och välsignelsebringande!

Vår bibel lär oss också, att våra gärningar skola följa oss efter. Ansvaret för vårt liv på jorden sträcker sig bortom tidens och dödens gränslinje. En gång kommer, då »var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont.» — I den Eviges bok nedteckna envar genom tankar, ord och handlingar det protokoll, som är avgörande, antingen för ett evigt väl eller ett evigt ve.

Människa! Vart du ställer dina steg, i tid eller evighet, så skall du möta dig själv. Sådan är tillvarons allvarliga lag.

LIVETS TRAGIK.

— Av Nils Hultgårdh. —

Det goda som jag vill, gör jag icke, men det onda, som jag icke vill, det gör jag. Rom. 7: 12. Paulus har med dessa ord på sitt paradoxala sätt träffande karakteriserat den tragiska livskänsla, som alla vakna människor i större eller mindre grad får erfara. Det är motsättningen, spänningen mellan det goda och det onda eller, som vi ock kunna säga, klyftan mellan ideal och verklighet, idé och arbete. Vi möta denna företeelse mångestädes inom skönlitteraturen t. ex. hos den norske diktaren Ibsen. Men en djupare erfarenhet av denna tragik uppleva vi i våra egna liv. Ibland kan den kännas så stark, att den hotar spränga hela vår varelse. Vi tryckas ned nästan till förtvivlan av denna förlamande känsla, att vi blott kunna fullborda en liten bråkdel av allt det vackra och goda, som vi i våra starka stunder velat. Många av de stora tankar vi tänkt och vackra drömmar vi drömt, bli sorgligt nog ej annat än tankar och drömmar, fastän vi föresatte oss, att de skulle förverkligas i ädel handling. Och de uttryck, vi kunna ge åt det vackra och stora vi upplevat, bli så små och fultiga, att våra medmänniskor ej förstå, vad vi själva känt så levande.

Ständigt förnimma vi denna känsla av oförmåga och intighet. Vi måste ge Paulus rätt, då han säger: »Vår kunskap är ett styckverk och vårt profeterande är ett styckverk.» Ty ju mer vi läsa och lära, desto mer upptäcka vi, om vilket vi ville och borde inhämta kunskap. Har du icke någon gång stått i ett stort bibliotek och flyktigt läst titlarna på bokryggarna och därvid känt ett brinnande begär att få tillägna dig allt det goda och sköna, som fanns i många av dessa böcker? Men du har resignerat måst säga: »Jag hinner ej med att läsa allt detta, hur gärna jag än ville. Samma erfarenhet ha vi väl gjort i den kristliga verksamheten. Vi ha märkt, att

arbetsresultaten ej alls motsvara förväntningarna, och att många goda planer aldrig blivit utförda. Missmodets ande har gripit oss! Det är lönlöst att göra något! Det går inte! Vi ha känt klyftan mellan idén och arbetet.

Men ännu starkare träder oss tragiken till mötes på personlighetens sedliga område. Ty där känns kampen mellan det goda och det onda, motsatsen mellan ideal och verklighet ännu väldigare än på det ideella och religiösa arbetsfältet. Hur ofta ha vi ej måst instämma i Pauli ord: Det goda, som jag vill, gör jag icke; men det onda, som jag icke vill, det gör jag. Ty varje dag lida vi, som äro Guds barn, nederlag i den hårda kampen mot synd och ondska. Hur ofta ha vi ej fallit i frestelsens stund och sedan smärtsamt vaknat upp över det felsteg vi tagit och vi ha sett synden i all dess hemska verklighet. Gång på gång ertappas vi med att ha gjort något orätt, som vi efteråt ej kunna förstå, att vi varit i stånd till. Det är en bitter erfarenhet.

Men den dystraste tragiken vilar dock över den människa, som ej alls bekymrar sig om att kämpa mot synd och skam. Det är oerhört sorgligt att träffa på sådana människor, som ej ha några höga mål att sträva mot, och som ej känna klyftan mellan idealens fullhet och verklighetens styckverk. Ty sådana människor ha kommit in i andligt dödvatten. Och något värre kan knappast hända en människa.

Om det således ligger något tragiskt i känslan av denna hela livet genomgående spänning mellan det goda och det onda, så är det å andra sidan just medvetandet om detta motsatsförhållande och strävan att komma över denna djupa klyfta, som ger vårt liv mening och innehåll. Kristendomen låter oss starkt känna denna motsättning, då den visar oss, att vi genom att vara oss själva nog äro eländiga och små men

SOMMARMINNEN.

II.

Regnet öste ned, då jag strax efter midnatt den 29 juni steg av tåget på Åmåls station. Regnet trummade på rutan hela natten, och på morgonen hade det icke avtagit utan snarare tvärtom. Det såg tröstlöst ut. Målet för resan var Svaneholm, ett gods något över två mil utanför Åmål. Det äges av brukspatron Bryntesson, och där hade ett 100-tal gymnasister samlats. Det var ett av Fria Kristliga Gymnasiströrelsens sommarmöten, som gick av stapeln. Det regnade vilt under vägen dit. Det droppade genom suffletten på bilen och på vägen hade på upprepade ställen regnbäckarna grävt igenom vägbanan. Ett brovalv hade redan rasat. Senare på dagen berättade man om ytterligare ras. Det såg tröstlöst ut för ett gymnasistmöte, ty då man har samlat en skara ungdom under så primitiva förhållanden, som ett sommarmöte har att bjuda på, är det ett svårt streck i räkningen, om man nödgas vistas inomhus hela tiden. Det regnade nästan varje dag under det mötet, men märkvärdigt nog tycktes det icke inverka synnerligen menligt på mötesdeltagarnas sinnen. Det vilade en glad frisk fläkt över mötet trots regnet. Huvudtalare på mötet var doktor Theophil Spörri från Frankfurt am Main. Han behandlade ämnet Paulus som kämpe. Man fick klar och gripande bild av den store aposteln och det väsentliga i hans personlighet. Säkert är att genom dessa föredrag Paulus blev kärare för de unga än han förut varit. En annan av talarna var överste Emil Melander. Han har ju sedan gammalt stått i ungdomsarbetet och hans föredrag om Sådd och skörd, Kan man tro

på Bibeln? och Är kristendomen en privatsak, voro rika på praktiska råd och burna utav en stark hänförelse. Övriga talare voro ingenjör Philip Pedersen, Oslo, vilken behandlade Hans Nielsen Hauge, pastor F. Fransson, Åmål, och missionär Josua Sommarström. Dessutom hölls bibelstudier av pastor John Olofsson från Kristinehamn. Ett uppmärksammat inslag i mötet utgjorde de norska studenterna. De tycktes vara sångare allesamman. Deras manskör presterade verkligt god sång och deras arbete uppskattades av de andra mötesdeltagarna.

Sent skola mötesdeltagarna glömma fredagskvällen, då herrskapet Bryntesson inbjudit dem till ett s. k. garden party. Det hade varit solsken hela fredagen. Hur det verkade efter så många dagars ihållande regn, kan var och en förstå. Och så på kvällen kom denna stora överraskning. Först en båtfärd ute på den vackra sjön nedanför godset och så därefter samling i trädgården vid musik. Det blev sillsexa och korpsexa, skulle man väl kunna kalla det, allt under den glada och goda stämning, som ett gott gymnasistmöte för med sig. Den kvällen var det väl ingen, som icke kände tacksamhet och glädje över dagen som gått.

Mitt sista intryck från det mötet var en aftonunderhållning i kyrkan, även den under hållande regn. Från densamma måste jag bryta upp och resa med nattåget hem för att vara i Stockholm kl. 7 på söndagsmorgonen. Kl. 8 gick nämligen tåget, som skulle föra mig till Järlåsa på missionsmöte.

De följande veckorna hade vi Lidingö-

också manar oss att se på Honom, som i sin person förverkligat de högsta tänkbara ideal. Men kristendomen ger oss ock den bästa kraften att sträva mot det höga mål som den sätter oss före, nämligen att bli medborgare i evighetens och fullkomlighetens rike.

Paulus har många gånger betygat, att han var fullt medveten om att jordelivet är styckeverkets och stridens värld. Men vi veta, att han trots detta kunde utföra ett livsverk, som få människor förmått. Ty

han lät Guds vilja helt leda sig. Därför säger han: »Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnit av Kristus.»

Vi kristna kunna leva under den förhoppningen, att vi en gång, om vi hålla ut i tävlingskampen, skola avklädas vår ofullkomlighet och skröplighet i fullkomningens värld, där all plågende motsättning skall vara borta.

Den världen är vår längtans mål.

kursen. Referat av densamma är redan givet. Det är underligt med ungdomskurser överhuvud taget och framför allt med denna. De bli kärare år från år. Att Lidingö-kursen växer sig in allt starkare i S. M. U:arnas medvetande vittnar det förhållandet om, att antalet anmälningar ökar från år till år. I allmänhet brukar det dock kunna ordna upp sig, utan att man behövt sända återbud. I år var det, såvitt jag vet, första gången, som vi måste sända återbud till rätt många. Då anmälningstiden utgick den 10 juni, visade det sig, att det kommit jämt så många, som med utnyttjande av alla resurser skulle kunna mottagas. Det var de som anmälde sig efter den lagstadgade tiden, som fingo återbud. Det är nog troligt, att ingen som varit med på en sådan kurs ångrat sitt besök. En sådan kurs för deltagarna först och främst närmare Gud. Den som varit med på bönestunderna morgon eller kväll vet, att de skänkt mycket. Den för ungdom från vitt skilda delar närmare varandra. Vänskapsband knyts, vilka bli av värde för hela livet. Kontakten med det centrala arbetet och dem, som stå mitt uppe i detsamma, måste bli starkare efter en sådan kurs, ty föredragshållarna rekryteras ju huvudsakligen från missionärskåren och Missionsförbundets ledande män. Vi som voro med på årets Lidingö-kurs få nog svårt att glömma avslutningssamkvämet sista lördagskvällen. Vittnesbörden voro många och gripande. Och stunden utanför Missions-skolan, då vi samlades till en enda stor syskonring och gemensamt nedbådo över oss Guds välsignelse och sjöngo den gamla, älskade sångversen »O, må ingen bli tillbaka», var en stund av heligt allvar, då säkert en var kände, jag får icke svika, jag kan icke svika Kristus.

Tårarna glänste i månet öga, då bilarna foro på söndagskvällen eller måndagsmorgonen. Lidingö-kursen var oåterkalleligt slut, ett minne var den.

Det kommer en underlig känsla av tomhet som reaktion efter en ungdomskurs. Det känns vemodigt att plocka ned det återstående lagret i bokhandeln, ordna ihop räkningarna och göra upp kursens räkenskaper. Man tänker gång på gång på kamraterna, som dragit ut till sitt vardagliga arbete, och på de många skiftande situationer, som de stå i. En viss spänning är det alltid, tills man fått summera ned utgifts- och inkomstsidorerna. Visserligen är ju icke Lidingö-kursen lagd som en affär,

på vilken S. M. U. skulle tjäna, men å andra sidan vill man ju gärna, att den går ihop och helst också lämnar ett litet överskott till missionskassan. Så brukar också alltid vara fallet, och resultatet blev detsamma i år.

Länge blev det icke tillfälle att vara i stillhet. Nere vid Ulvåsa slott hade för ett par dagar sedan ett av Fria Kristliga Gymnasiströrelsens sommarmöten börjat. I samband med detta möte skulle också Gymnasistkommittén ha sitt sammanträde och därför måste alla kommittéledamöterna närvara. Det var ungdom från de östsvenska städerna, som har samlats till Ulvåsa. Genom de biljettnedsättningar, som gymnasisterna numera få åtnjuta i likhet med juniorerna, ha möjligheterna till deltagande i sommarmötena väsentligt ökat. Även sådana, vilka icke ha så stora ekonomiska tillgångar, kunna få vara med, och det är sannerligen en god sak, ty det är icke lätt att stanna hemma, då kamrater resa bort på ett sommarläger, allra helst om man vet, att allvar och glädje där på ett lyckligt sätt förenas. Talarelistan upptog namnen fil. d:r Karl Fries, missionsföreståndare J. Nyrén, distriktsföreståndare Walter Hülphers, fil. mag. Fredrik Hedvall, läroverksadjunkt Randolf Eimir och fröken Cecilia Francke. Redan dessa namn borga för, att mycket av värde gavs åt mötesdeltagarna.

Den sista dagen och kvällen var som vanligt rikast på allvarsmättad stämning. Några av de unga kände, att de den kvällen fingo ett särskilt möte med den uppståndne Frälsaren. Hur enkel men gripande var icke den lilla korta aftonbönen, som vi några mötesdeltagare hade under ett utav de stora träden i slottsparken. Det var ett par kamrater, som tagit steget ut, och kring dem en krets av några andra. Vi läste ur minnet några utav de bibelspråk, som blivit för vårt hjärta kära och som talade om Jesu Kristi makt och Guds trofasthet och om härligheten att vara en frälst människa. Korta och uppriktiga ljödo böner, och jag tackade i mitt hjärta Gud särskilt, då jag hörde dem, som denna stund funnit Kristus, öppet inför alla i sina böner bekänna sin nya ställning till Gud.

Den nya dag, som grydde, gick i uppbrötets och det åtföljande vemodets tecken. Några av oss som stannade kvar till frampå dagen, fingo taga itu med arbetet att tömma madrasser och städa upp.

På middagen satt jag åter på tåget sö-

På vita, stofffria vingar.

Jag ville, själ, att du höjde dig fri
 på vita, stofffria vingar
 till rymder, där du ej fläckad kan bli,
 där ingen makt dig betvingar.

Jag ville, att djärvt du slete vart band
 utan att tveka och fråga
 och vore i mörkrets och köldens land
 en klar och värmande låga.

Du måste bliva en makt i vår värld
 som kärlek och lycka bringar.

Du måste ställa mot höjden din färd
 på vita, stofffria vingar.

»Owe».

derut. Det pågick en ungdomskurs i Jönköping, anordnad av Kristliga Folkhögskolan och Jönköpings Ansgariiförening. Som talare medverkade pastorerna Fritz Peterson och G. Gunnar, fil. kand. D. Hedegård, distriktsföreståndare Axel Henriks-son m. fl. Även undertecknad hade lovat medverka med ett par föredrag med villkor att icke behöva närvara under hela kursen från början till slut. Det är visserligen olämpligt att komma så där bara ett par dagar. Behållningen blir liten både för talare och kursdeltagare, men det finns ju omständigheter, när det icke finns någon annan möjlighet. Kursen hölls på sommarhemmet Kaptensbo utanför Jönköping, inom parentes sagt en synnerligen lämplig plats för en dylik kurs. Inom sommarhemmets område ligger förresten en kulle, som någon av folkhögskolans vänner utpekade som den plats där den blivande folkhögskolan skulle ligga. Den blivande folkhögskolan ja! Det är en framtidssyn, vars förverkligande tycks dröja länge. Kanske måste vi unga göra en särskild insats och fatta ett modigt beslut var och en för sig och gemensamt, för att vår enda folkhögskola för närvarande skall räddas till hjälp och välsignelse för framtida släkten.

Kursen var besökt av ett 40-tal deltagare. Icke minst glädjande var det förhållandet, att ett förhållandevis rätt stort antal unga män bevistade kursen. En stor del av kursdeltagarna voro f. d. elever vid folkhögskolan, vilka känt sig förbundna med sina forna lärare och kamrater med så starka band, att de ville komma åter för att under en vecka uppliva gamla minnen och göra nya glada erfarenheter.

Från Jönköping till Värnamo ligger landsvägen jämn och fin som på få ställen i vårt land. En dag, då ungdomskursen hade utfärd till Visingsö, passade jag på att få resa ned till Edh, där vår gymnasiströ-

relse hade sitt tredje och sista sommarmöte. Den gången gällde besöket bara en dag, men lördagen den 30 juli lämnade jag med tåg definitivt Jönköping och ungdomskursen. Edh är en stor herrgård en och en halv mil utanför Värnamo. Det var en idealisk plats för ett gymnasistmöte. En stor del av de 75 deltagare, som samlats där nere, voro för första gången med på ett gymnasistmöte, och man kände från början, att det låg mer än vanligt av förväntan och längtan i luften. Tyvärr fick jag bara vara med ett par dagar, men såsom sekreterare Mellin redan skildrat i Ungdomsvannen, blev slutet och resultatet av detta möte utomordentligt, så att det med skäl kan betecknas såsom sommarens mest lyckade. Ty då man som avslutning på ett gymnasistmöte får se ett 20-tal unga lämna sina hjärtan åt Gud, då måste man säga, att resultatet är utomordentligt.

Det har hänt ett par gånger, att någon har sagt ungefär så här: »Är det icke onödigt, att gymnasiströrelsen anordnar icke mindre än tre sommarmöten, ty det är väl i stort sett samma folk på allihop?» Det sista är helt och hållet missuppfattning. På sommarens tre möten, vilka sammanlagt voro besökta av omkring 300 gymnasister, var det praktiskt taget icke mer än funktionärerna, vilka voro med på alla tre, ty att det inträffade, att någon var ute på cykeltur och därifrån kom med någon dag på alla tre mötena, är ju blott ett enstaka undantag. Den utveckling, som våra gymnasistmöten tagit både ifråga om deltagareantal och det andliga innehållet, vittnar om, att de ha en uppgift att fylla, och jag vågar det påståendet, att denna uppgift är så pass stor, att det skulle vara en väsentlig förlust för Guds rike och den frikyrkliga verksamheten, ifall de skulle inställas. Vi tro, att Gud vill välsigna dem länge än.

Aug. K—r.

Det nordiska samarbetet.

Den 15—18 september hölls i Jönköping ett möte för ledarna inom missionsförbunden i Norge, Danmark, Finland och Sverige. Vid sådana möten behandlas missionsfrågor och utbytas tankar beträffande arbetet i de olika länderna. Ungdomssekretärerna sammanträdde enskilt en eftermiddag för att bland annat fastställa programmet för Ungdomens bönevecka. I år behandlades också vissa frågor rörande det nordiska ungdomsmötet, som kommer att hållas vid Missionsskolan på Lidingö 31 juli —5 aug. nästa år.

I samband med detta möte företog sekreterare P. J. Jensen från Danmark en resa i södra Sverige, varvid 15 av våra ungdomsföreningar fingo besök. Då han hemkommit till Danmark har han sänt nedanstående hälsning till S. M. U.

»Efter att ha avhållit en del möten i samarbetets intresse i Småland och Skåne, önskar jag efter slutad restur sända en hjärtlig hälsning till S. M. U. och på samma gång tacka för all kärlek och sympati, som jag under denna resa blev föremål för.

Det gladdede mig att märka, att samarbetet mellan nordens ungdom överallt omfattas med intresse, och att det var en växande önskan till mera personlig beröring. Förutom utbyte av talare mellan ungdomsorganisationerna skall avhållande av stormötena för nordens ungdom i hög grad tillfredsställa denna önskan. Med tanke på det vällyckade mötet i Oslo 1926 ha vi anledning att tro, att stormötet i Stockholm nästa sommar, som nu planlägges för de fyra nordiska ländernas ungdom, skall få god tillslutning och föra den frikyrkliga ungdomen i Norden i ännu närmare kontakt med varandra.

Jag tror, att det också har sin stora betydelse för samarbetet, att ungdomssekretärerna avlägga besök i respektive länder.

Må Gud välsigna ungdomsarbetet i Norden och låta det röna framgång.

Mottag en hjärtlig hälsning från det Dan-

Varför är jag här?

En berömd man hade på väggen i sitt rum låtit måla orden: »Varför är jag här?» Dessa ord hamrade sig in i hans själ och satte sin prägel på hela hans liv.

Kamrater, må vi ställa oss inför denna evighetsviktiga fråga, ty vi leva i en tid, som kännetecknas av en rastlös oro. Människorna jäkta och sträva efter ära och guld, som gällde det livet. Och det är fara värt, att vi, som skulle vara Jesu efterföljare i denna världen, dragas med i malströmmen.

Mången säger, att tiden är ond och det är sant, men du och jag äro här för att göra den bättre. Vår store Föregångares livsuppgift härnere på jorden var att vinna själar och till oss senare tiders barn ljuda hans kärleksfulla maning: »Följ mig, så skall jag göra eder till människofiskare.» Vilken härlig uppgift, men männe vi alla ha tagit denna höga kallelse på allvar. Kunna vi med den store kämpen Paulus instämma: »Nitälskan för ditt hus förtär mig», eller sätter detta prägel på vårt jordeliv, så att vi sprida Kristi vällykt omkring oss?

Må vi hänföras till helig kamp i Mästarens tjänst, ty lönen vinkar därovan, härlighetens ovanskliga krona. Inför detta mål förblekna jordelivets alla hägringar och gyckelbilder och vi önska inget högre än att längtan därefter kunde gripa oss mäktigare än någonting annat i världen.

»Skall det bli några stjärnor i kronan jag får

När jag avlagt min jordiska skrud?

Skall jag möta med fröjd på den himmelska höjd

Några själar, jag vunnit för Gud?»

Hildegard W—t.

ska Missionsförbundets Ungdomsförbund och från dess sekreterare.

P. J. Jensen.»

FRÅN SKOGSBYGD OCH FJÄLLVÄRLD.

— Av Erik Edbell. —

Det är en vacker fredagskväll i början av juli. Tåget har nyss rusat över Umeälven och stannar på Storumans station. Under den gångna dagen och en del av föregående natt har färden gått från hälsingbygd genom stora skogar, vackra bygder och samhällen, sextio mil norrut. De mest hänförande vyerna visade sig vara Indalsälvens dalgång mellan Ragunda och Bispgården samt Pelle Molins Ådal å sträckan Forsmo-Hoting. För övrigt har den växlande norrlandsnaturen hela tiden visat sig i den allra bästa högsommarskrud.

Efter en rundtur i Storumans samhälle, som utvecklar sig till ett södra Lapplands trafik- och handelscentrum, for jag med cykel de tre kilometerna ned till Stensele kyrkby, där jag i missionär Aug. N. Bäckströms hem skulle övernatta. Väl framme vid Stensele missionshus överraskades jag av att finna en X-bil stående på gårdsplanen och i denna några välkända bröder. Det var några hälsingepastorer, stadda på 500-milafärd genom Sverige och Norge, vilka alldeles nyss anlänt från Lycksele. Pastor Bäckström befann sig på missionsresa uppe bland fjällen, men fru Bäckström tog emot oss alla i det gästfria hemmet. Den korta samvaron där blev angenäm. Snart styrde bilen mot Vilhelmina, i vars närhet bröderna skulle slå upp sitt tält för natten, och jag sov snart gott efter en lång och tröttsam resa. — — —

Solen står högt på himlen. I Gunnarn, en av lappmarkens största byar, är det rör-

ligt efter vägarna på söndagens förmiddag. Allas mål är missionshuset på en höjd av byns mitt. Där hålles sommarens stora missionsmöte. Detta började redan föregående kväll, men nu är den stora dagen i högtiden. Även på missionär Ömans »Uvbacka», dit jag anlänt föregående dag efter en tremilafärd på cykel från Stensele, äro vi i rörelse för att hinna fram i god tid. Sången tonar snart i den rymliga lokalen och genom de öppna fönstren ljuder den ut över den närmaste nejden. Broder Öman öppnar mötet med ett Guds ord, tacksägelse och bön. Ett särskilt böneämne har församlingen i sin herde, pastor Stenzelius, som hårt prövad är bunden vid sjuksängen å Stensele sjukhus. Ordet frambäres så av pastor S. R. Hellgren, Malåträsk och underteknad och Herrens ande vilar redan från början över sammankomsterna. En liten barnkör, ledd av fru Stenzelius förhöjer stämningen med vacker sång. Sammankomster hållas sedan på aftonen och kvällen och mellan dessa bli de lekamliga behoven tillfredsställda i en trevlig lövsal utanför. Även på måndag fortsätter högtiden, då missionsauktionen också hålles, och först tisdag kväll kommer det riktiga avslutningsmötet. Mötesdagarna ha varit sannskyldiga dagar i Herrens gårdar och vi tro att många från dessa hämtat värdefulla minnen för livet.

Åtskilliga dagar ha gått, och på lördag morgon står jag på »Turistens» fördäck och blickar över Stor-Umans glittrande yta

L A P P L A N D.

— Av Gustav Åström. —

Som främling kom jag upp till viddens land,
 där mörkret ruvar svart i isig klyfta,
 och i sin längtan efter solens brand
 de nakna träden brustna grenar lyfta.
 En enda dröm om värme, liv och ljus
 blev vinterns långa kväll kring brasans bränder,
 och ständigt drömmen flög med vindens sus
 mot söderns fjärran, sommarfagra länder.

En vinter svann och sommarsolens sken
 den nakna ödevidden åter nådde,
 men kal och tom stod ännu björkens gren
 och allt, som solen med sitt ljus förmådde,
 var litet grönt på marken här och där,
 en flyktig fjäring i en lycklig timma,
 ty snart ur dällden nattens käre bär
 den bråda höstens frostigt vila dimma.

Ett rikt och fagert land med ödslig prakt
 där berget gömmer malm i tunga lager
 och dock, vem känner ej den starka makt,
 som tår, som lockar och mot fjärran drager.
 Jag står på Dundrets högsta topp och ser,
 hur solen höstligt bakom bergen lyser
 och i en arktisk rymd, som trycker ner,
 mitt hjärtas sista lyckodröm förfrysar...

I midnattsolens land det finns ej bot
 för all den längtan, som en främling bränner,
 men den, som i dess karghet slagit rot,
 ej bättre plats i vida världen känner.
 Han trår från söderns kvava yppighet
 till hemmets fria bygd i höga Norden
 och älskar med en kärlek stark och het
 sin sällsamt fagra del av fosterjorden.

västerut. Lapplands skogsbygd, där jag den gångna veckan färdats fram på cykel en mängd mil inom två stora kyrksocknar, ligger nu snart bakom, och fjällvärlden närmar sig. Det ena fjällmassivet efter det andra dyker upp och försvinner bakom närmare liggande höjder, allteftersom båten stävar fram mellan olika bryggor uppefter den närmare sex mil långa sjön. Vid middagstiden lägger »Turisten» till vid Slussfors brygga, och sjöfärden är för denna gång ändad. Medan andra passagerare, mest turister, försäkra sig om bilskjuts till Tärna, blir jag genom den gamle fjällpredikanten Sparrmans förmedling omhändertagen av lantbrevbäraren å sträckan Slussfors-Aborrhberg och får honom till ciceron under den återstående delen av dagens färd. Sedan hans postangelägenheter om en stund äro ordnade, taga vi en gångväg som bär norrut. Min följeslagare känner naturligtvis sin gamla stråkväg mycket väl, och lätt på foten trots postens och årens tunga bördor håller han god fart. Jag har att följa efter, men då både värmen och de många, för gratisutdelning avsedda årgångarna av Ungdomsvännen i min ryggsäck verka tryckande, så rinner svetten i strömmar. Myggen, en landsplåga häruppe, är därjämte mycket svår, varför färden ej blir odelat angenäm. Den första milen var värst, den andra blev bättre, ty då gjorde vi uppehåll i några nybyggarhem samt tillryggalade en del av vägen i båt över några sjöar. I kvällningen nådde vi byn Aborrhberg. I lantbrukaren och predi-

kanten Gust. Karlssons hem hälsades jag välkommen, och dit hade distriktsföreståndare Ekman, Umeå, anlant före mig. Ett stort vindsrum i nämnda hem tjänar som möteslokal, och där hade missionsmötet tagit sin början förut på aftonen. Där fortsatte det också söndag och måndag, välbesökt och rikt välsignat. Det enkla, präktiga fjällfolket samlades troget till sammankomsterna, och några ungdomar under evangelisten Fjellströms ledning bidro med god sång. Det under mötet förkunnade Ordet och distriktsföreståndarens bibelstudier några följande veckokvällar gävo Herrens vänner på denna avlägsna plats mycket av värdefull andlig näring.

Kanske något av likgiltig resignation, förorsakad av naturens karghet, och man skulle rent av säga efterblivenhet, kännetecknar dessa fjällbygdens svenskar, men vore längre komna landsdelars befolkning lika nöjd med de omständigheter, i vilka de befinna sig, som dessa avlägsna bygders barn, så skulle förnöjsamheten vara mer allmän. Fattigdom eller åtminstone mycket begränsade förhållanden äro här uppe så gott som allmänrådande, men trots detta hör man ej knot eller klagan. Dessa fjällvärldens hjältar och hjältinnor äro allt värda.

En eftermiddag följande vecka sitter jag i en turbil, som med god fart lämnar Slussfors i riktning västerut. Tanken på att ha varit så nära snötäckta fjäll och ändå ej riktigt till fjälls gjorde, att jag beslöt mig för denna färd, i synnerhet som tid stod till

ETT SEXTIOTAL

studiecirklar med någon av K. I:s kurser äro nu i verksamhet inom S. M. U. Detta sextiotal borde åtminstone sexdubblas. S. M. U. räknar icke mindre än 1,206 föreningar. Är det förmätet vänta att inom en tredjedel av hela detta antal bildades en studiecirkel. Vinsten skulle bli föreningarnas egen.

Vi ha ingen, som kan leda ett sådant studium, klagas det. Någon sådan person erfordras ej heller, svarar K. I. Frågebrevet tjäna i stort sett som ledare. Vad som fordras är ett verkligt starkt intresse och en person, som ställer sig i spetsen för bildandet av en studiecirkel och sedan ivrar för att cirkeln verkligen arbetar.

Samtliga K. I:s ämnen lämpa sig väl för cirkelstudier. De äro väl icke bortglömda? Kanske en uppräknig av dem behövs än-

nu en gång. I gruppen bibelkunskap är det »Jesu liv och verksamhet» samt »Studier i Apostlagärningarna». Missionskunskapen omfattar »Världsmissionens nutidsläge» och »Svenska Missionsförbundets yttre mission». Så är det svenska språket med de tre ämnena »Rättskrivnings- och skiljeteknikslära», »Form- och satslära» samt »Stilistik». Ämnet »Psykologi» borde locka många andra utanför söndagsskollärarnas krets. Speciellt för söndagsskollärarna kommer ämnet »Söndagsskolmetodik».

Just nu är den allra lämpligaste tiden för att börja ett cirkelstudium. Vore det därför inte bäst att genast taga upp frågan i just din förening om bildandet av en eller flera studiecirklar. K. I. står genast färdigt att sända erforderligt studiematerial.

mitt förfogande. Den nybyggda landsvägen slingrar sig mil efter mil fram efter Uman. De skyhöga fjällen komma närmare, och snart glider man fram invid den första jättens fot. Ystra fjällbäckar passeras ofta och här och var även större vattendrag. Lövskogen får allt mer övertaget. Sedan Ryfjällets massiv passerats, öppnar sig snart synvidden över Gautasjön, på vars norra strand Tärna idylliska kyrkby ligger vid Laxfjällets fot. Den sista bron över Umeälven passeras, och snart stannar det moderna fordonet på den gamla kyrkplatsen. Vägsträckan, som vi nu tillryggalagt på två timmar, hade för ej många år sedan fjällfolket behövt dagar att tillryggalägga. Förut hade man 23 mil till ett någorlunda väl utrustat sjukhus, nu reser sig ett nybyggt sådant i sluttningen ned mot sjön. Läkarebostaden är även den nybyggd. Högre upp reser sig Sveriges nyaste turiststation, en av de föregående dagarna högtidligt öppnad av länets hövding. Längre inåt sjövikens står den vackra träkyrkan, i vilkens omedelbara närhet den enkla kyrkogården är inhägnad vid fjällets fot. Mellan de enkla tråkorsen och gravvårdarna växer dvärgbjörken vilt.

Den vackra kvällen lämpar sig för fjällbestigning, och efter en timmes mödosam vandring uppåt, först genom en mycket riklig fjällvegetation, sedan över några mossar

och sist över ett par snödrivor står jag på Laxfjällets krön. Utsikten här är utomordentlig, trots fjällets ringa höjd i jämförelse med andra jättar. Mot söder behärskar Rivovardas mäktiga spets synvidden, i norr och öster resa sig en mängd toppar inom Sorsele fjällområde, och västerut synas de som bilda Kölen, bland andra Okstinderne i Norge.

En sådan stund tränga sig sångarens ord osökta fram:

O store Gud, när jag den värld beskådar,
Som du har skapat med ditt allmaktsord

Då brister själen ut i lovsångsljud: O store Gud! O store Gud!

Det är ingen obetydlig del av vårt land, som Norrlands fjällvärld omfattar, och den är utan gensägelse den mest storslagna. Bruka ett lämpligt tillfälle för att se denna del av vårt vackra land!

Syftet med min lapplandsfärd var att få sammanträffa med vänner från föregående vistelse däruppe, att få tjäna med Ordets förkunnelse och att om möjligt få se ännu mer av Lappland och det övriga Norrland. Och glad över vad jag fått vara med om anträdde jag följande dag återfärden nedåt skogsbygden.

Som resesekreterare.

Höstkväde vid kvällslampan.

— Av Josua Sommarström. —

Då jag nyligen fullbordat min första resur som resesekreterare i S. M. U., kunde det vara lämpligt att skriva något i Ungdomsvännen om mina intryck och iakttagelser. Jag inbillar mig, att några uttalanden från »min horisont» skulle kunna vara till nytta. När man som jag reser från plats till plats och får tillfälle att jämföra verksamheten i de olika föreningarna, vore det nästan skada att inte tala om vad man sett och upplevat. Jag lovar inte härmed, att detta skall ske efter varje längre resa, det vore också allt annat än önskvärt, men att jag kan komma igen, är väl ganska troligt.

Den resa jag nu talar om företogs i ett tjugotal mestadels små ungdomsföreningar i södra delen av Östergötland. Bland annat hade jag förmånen att besöka flera platser, där aldrig förut någon representant för riksorganisationen S. M. U. varit. Så mycket större ära och glädje var det nu för mig att komma dit. Det förvånade mig att det ändå på sådana platser fanns ett rätt stort intresse för S. M. U. Men att det behövde bli ännu större är självklart, och att detta kommer att ske, ha vi anledning hoppas. Vad som i sin mån skall medverka därtill, är ett allmännare prenumererande på vår egen ungdomstidning. Jag fann nämligen, att Ungdomsvännen var en okänd storhet i en och annan förening, men då man lovade »bot och bättring», ha vi ju bara orsak att glädjas. Jag har för övrigt sett det vara min plikt likmätigt att under mina samtal med kamraterna också flika in några förmaningsord om vår ställning till Ungdomsvännen, som inte blott bör vara *mycket spridd* utan även *mycket läst* ibland oss. Det behövde vi förresten både tala och skriva om litet emellan, läsare och åhörare till synnerligt gagn.

Det var naturligtvis mycket olika i de olika föreningarna och på de av dem anordnade mötena. Någon enstaka förening visade tecken till avmattning. Det är ju alltid svårt att uppehålla en stark och livlig verksamhet. Alltid har man någon svårighet att kämpa med. Och när man, som det flerstädes var fallet, kunde samlas till ungdomsmöte endast en gång i månaden, är det inte så lätt att behålla intresset. Men huru uppmuntrande var det inte att se föreningar bestående av bara en handfull

*Nu flyktar sommarn från min dal
I bleknad dräkt står björk och al
och ängens gamla ekar.*

*På sång är tyst i skog och lund,
de hjärtan flytt som slöt förbund
med sång i vårens lekar.*

*Snart somnar livet, blomman dör
en gravpsalm sjunger vindens kör
med klagoton i rösten,
så vemodsfullt i hösten.*

*I kvällen tändes stjärneljus
och lampan tändes inomhus.*

*Nu gäller ansa hjärtats värld
att den ej bleks med sommarns färd
och låter löven fara.*

*Som granen grön står året kring,
och skiftar ej för någonting
så låt oss ständigt vara.*

*Då blir det ljusst, då blir det varmt
i hjärta som är mörkt och armt,
låt hjärtesolen lysa*

för dem i mörker frysa.

*Då får du hopp, då får du frid
fast det är höst och kullen tid.*

*Då du likt lövet faller av
skall bäddas mjukt din tysta grav,
med vila ljust från striden.*

P. Svensson.

personer sträva framåt med friskt mod! Heder åt dem! Jag blygs nästan på en del mycket stora föreningars vägnar, när jag ser på dessa små föreningar. Stor eller liten tycks betyda föga, allt kommer an på »tro, som är verksam i kärlek».

Det är förenat med inte lite intresse att komma till en ny plats. Hur skola de ta emot en, vad göra för en? Sekreteraren kommer ju som alla andra predikanter starkt medveten om sina brister och sin ringa förmåga. Han vill på intet sätt bli betraktad som någon märkvärdig person, fast han »är från Stockholm» och högkvarteret. Men han räknar nu en gång så, att om han själv inte är en betydande person, så är hans mission det i alla fall. Och därför önskar han givetvis, att den mottagande föreningen förbereder hans möten ordentligt och framför allt själv infinner sig man-

LÅSEKRETSENS KORRESPONDENS.

Under denna rubrik införa vi korta brev från läsekretsen, som äro av sådan art, att de kunna påräkna ett allmännare intresse. Meddelanden om erfarenheter till trons tillväxt, iakttagelser ifråga om vår evangeliska verksamhet, uppslag ifråga om denna, läsekretsens syn på nutidsfrågor m. m. lämnas så långt möjligt utrymme i denna avdelning. Bidragen måste vara sakliga och böra ej överstiga en längd av 300—350 ord. Signatur må användas, men namn och adress måste medfölja breven. Anonyma bidrag lämnas utan avseende.

Red av Ungdomsvännen.

I Ungdomsvännen n:o 37 undrar »En barnavän», om barnomvändelser äro önskvärda. Med anledning av detta önskar jag tala om mina tankar. Jag tror, att det är Guds mening, att vi, som äro äldre skola söka förmå barnen att lämna sig åt Jesus, medan de äro små, särskilt i denna tid, då synden är större än någonsin. Vi frälsningssoldater önska göra vad i vår förmåga står att föra barnen och de unga till Jesus. Många av oss veta av egen erfarenhet, att det bästa och lyckligaste av allt är, att redan i barnåren ha lämnat sina hjärtan åt Jesus. Undertecknad lämnade sig åt Jesus som en liten flicka, och sedan dess har Herren bevarat mig under allt som har mött. Denna vecka har vi haft ungdomsfälttåg på Frälsningsarmén. Stora skaror av barn har besökt våra möten och några av dem har lämnat sina hjärtan åt Barnavännen. Det är vår bön, att Herren skall bevara dem, så att de icke komma ut i synden och världen. Många människor tro, att barnen ej förstå vad frälsningen innebär, men jag tror, att barnen många gånger förstå och fatta den bättre än de äldre. Trossyskon, låt oss hjälpas åt att föra barnen till Jesus.

En frälsningssoldat.

Red av Ungdomsvännen.

Äro icke barnomvändelser önskvärda och böra vi icke försöka att föra barnen till verklig livsavgörelse i barnåren, frågar En barnavän.

På dessa frågor finner jag endast ett svar, ett obetingat ja. Det är väl oftast intryck och infly-

grant. Jag fann, att flera föreningar hade gjort mycket stora anordningar för mitt besök, och jag tackar dem varmt därför. Bland annat hade de ställt till med trevliga samkväm i samband med det av mig begärda enskilda mötet. Och där det inte precis blev ett samkväm med kaffe och dopp — ty det kan ju gå med mindre — så hade man ändå anordnat en stilla stund, som jag hoppas alltid blev till någon nytta. I varje fall hade vi sålunda tillfälle att, om också alltför knapphändigt, peka på några för verksamheten och vårt personliga gudsförhållande särskilt viktiga frågor. Min uppfattning är, att sådana stunder behövdes både nu och då i föreningslivet. De behövas för att ställa oss inför *allvaret* i vår uppgift, en känsla som torde ha förlorats här och var.

Må Herren välsigna oss alla och vårt kära ungdomsarbete!

tande under barnåren, som sätta sin prägel på en människa för hela livet. Vem kunna vi då bättre anbefalla som barnens läromästare, än honom som sade: Låten barnen komma till mig..., ty deras änglar se alltid min faders ansikte. Jag lyckönskar alla unga, som gå ut i livet med en levande och fast tro på Kristus som sin personlige Frälsare och vän. De ha de största utsikter att bli lyckliga och harmoniska människor i Guds gemenskap. De ha även de bästa förutsättningar att bli dugliga tjänare i Kristi tjänst. Det är vemodigt då man hör människor säga ungefär så: »Tänk om jag ändå lämnat mig åt Gud, innan jag kom ut i livet. Nu har jag så många vänner, så många band, som hindra, att jag icke mäktar slita mig lös.»

Angående sättet för barnens förande till Kristus tror jag inte, att vi kunna sätta någon norm. Kanske uppfostran är den säkraste vägen, men manne inte även den utmynnar i en kris, då själen känner, att den måste ha klarhet i sitt personliga förhållande till Kristus. Att även ett barn kan uppleva en sådan kris, tror jag aldeles säkert. Kanhända icke med samma djupa erfarenhet av synd och nåd som en vuxen, men har barnasjälen givit sig åt Kristus och erfarit hans ljovlighet, tror jag, att denna omvändelse kan vara lika verklig som hos den vuxne. Att det är många sådana omvändelser, som bli om intet torde nog vara en sorglig sanning, men hur många omvändelser vid våra väckelser bli icke till sitt resultat lika med noll.

Vi få dock icke låta oss avskräckas av sådana erfarenheter. Nej, låtom oss med Guds hjälp göra allt vad vi kunna för vårt motto: De ungas förande till Kristus och *bevarande i hans gemenskap*, vilket sista icke torde vara det minst viktiga.

E. C.

Red. av Ungdomsvännen.

I n:r 37 av Ungdomsvännen frågar »En barnavän»: Varför arbeta vi i söndagsskolor och juniorföreningar, om vi icke tro att barnen kunna bli frälsta och bevarade? Arbetet i båda dessa grenar har ju som sitt mål, barnen och de unga för Kristus. Visst äro väl barnomvändelser önskvärda och gives det någon större livsuppgift än den att föra barnen till Kristus. Säkert är också, att även ett barn kan fatta vad det innebär att födas på nytt. Vad det beträffar den systems yttrande om barnomvändelser, som »En barnavän» nämnde i sin artikel, så anser jag det orätt, att en kristen kan hysa en sådan tanke, men sorgligt nog är det inte så sällsynt. Här äro Jesu ord på sin plats: Låten barnen komma till mig och förmenen dem det icke. En kristen, som vill förmena ett barn att komma till Jesus, är ingen levande kristen. Därför kära sörjande »barnavän», fatta mod och så ut din sid om morgonen och underlåt det ej heller om aftonen och tro på barnens och de ungas frälsning. Var dock beredd på att möta mera motstånd härefter än hitintills, ty världen är ond och förförisk, kampen om de unga sjä-larna blir hård och tiden efter detta är kort.

Ruth.

Litteratur.

Vårdrömmar av Runa. Häft. 3: —, klotb. 4: 25. Lindblads förlag.

Runa har haft en stor och tacksam läsekrets, där om vittna de många upplagor som en del av hennes böcker utkommit i. Naturligtvis kommer den forna läsekretsen att med glädje hälsa denna nya bok. Den innehåller också många goda berättelser, såsom Julgästen och Hans hemkomst. Fast uppriktigt sagt verkar denna bok för anmeldaren att ej vara fullt så stark som den närmast föregående. Uppslagen äro ofta utomordentligt trevliga och intressanta och man tycker, att de borde spinhas ut till en hel livs-saga och ej som nu blott bli ett kort brottstycke. Det är tydligen betydligt svårare att göra en kort berättelse intressant än att skriva en hel bok på samma motiv.

Aug. K—r.

Mot okänt mål av John Freeman. Övers. fr. eng. av Signe Lyth. Pris 3: 50; inb. 4: 50. Lindblads förlag.

Professor Henry Goodmans tragiska öde att själsligt tyna bort, tills han livslåga slocknar, då han i årtal levat som barn på nytt, är dubbelt vemodigt mot bakgrunden av hans välsignelserika verksamhet vid universitetet i Camford. Men han har dock icke levat förgäves, ty i samma stund som hans låga slocknar, tändes det eviga livet i lärjungen och beundraren Ambrose Morris. Och denne är ju en av Londons skickligaste nervläkare — vad betyder icke hans omvändelse! Denne Ambrose har skiftande erfarenheter av livet — hans första förlovning blir bruten och efter långa år finna Jeanne Goodman och han varandra. — Boken är skriven så, att läsarens intresse hålles vaket, men den är mer än spännande; den behandlar eller vidrör frågor av ytterst allvarlig art och därför väcker den tankar. Med hänsyn till de typer av präster som tecknas och framhåvandet av det uppoffrande sinnet hos både Goodman och Ambrose, skulle man kunna kalla den en tendensbok, som vill framhäva, att läran betyder mindre än livet. Men själva slutet visar tydligt, att kronan på ett rättfärdigt liv är att vinna Kristus på den inre upplevelsens väg. — Läs boken, men läs den med eftertanke. Då blir behållningen större.

Aug. K—r.

Barnens rätt av Nils Helger. Pris 1: 75. Lindblads förlag.

I år har vårt folk upprörts av striden i skolfrågan. Den har väl till det yttre lagt sig, sedan riksdagen fattat sitt beslut. Men i de kretsar, som beröras av reformen, diskuteras man alltjämt. Skolfrågan har emellertid sitt stora intresse för flera än skolmännen. Den berör oss alla, de unga inte minst. Som ett inlägg i diskussionen kommer överlärare Helgers bok. Den gör sitt inlägg till förmån för bottenkoletanken, dock icke alldeles oreserverat. Medan man annars för det mesta behandlat frågan utifrån hemmens och statens synpunkt, söker förf. se den från barnens, vilka den ju närmast angår. Det är intressant att läsa framställningen, som är populärt hållen. Värdefullast är den historik av skolfrågan som infogats. Den ställer mycket av det förut dunkla i klar belysning.

Aug. K—r.

Ingångna i vilan.

Märta Nyréns plats i Stavnäs ungdomsförening är nu tom. Hon gick sin väg stilla fram och var i sin gudsfruktan ett föredöme för andra. Endast 26 år gammal fick hon lämna mor, släktingar och vänner för att gå till ett bättre hem.

Söndagen den 2 okt. hölls en gripande minnesgudstjänst i Nygårds missionshus, då vi påmindes om livets korthet och vikten av att vara redo. Sedan fördes stoftet till Stavnäs kyrkogård, där hon vilar vid björkarnas sus och böljornas sång till uppståndelsens morgon. Frid över hennes minne!

»Det brister en sträng här nere —» och jorden blir en smula fattigare, då eldssjälarna lämna den för att göra en högre värld rikare.

Den 19 sept. detta år ingick broder Arthur i den eviga vilan. Vår hemgångne broder var en god son, en trogen, verksam medlem i Motala ungdomsförening. Han bar sitt kors som endast en helhjärtad kristen kan göra. På lidandets väg fostrades han och jordetingen betydde föga för hans trosblick.

Broder Arthur Gustavsson föddes den 10 dec. 1893 i Rockford, Illinois, U. S. A., och kom med sina föräldrar till Sverige år 1898. Vintern 1916—17 studerade han vid Kristinehamns praktiska skola. Hösten 1924 genomgick han en evangelistkurs i Örebro.

Tack, broder Arthur, för ditt goda föredöme i liv och gagnande gärning! En ljus gloria omstrålar ditt minne.

Ö. G—n.

Från arbetsfältet.

Inom Örebro Betlehemsförsamling pågår sedan förliden vår väckelse, särskilt bland församlingens juniorer. Rörelsen tog sin början under en serie möten, ledda av evangelisten E. Sundström, för att sedan fortsätta under sommaren vid församlingens och ungdomsföreningens sommarhem Bergliden, då missionslevanten Paul Pettersson från Lidingö missionskola tjänade församlingen, och då ännu några unga böjde sig vid korset. Efter det br. P. efter »feriernas» slut måst återvända till skolan har det egentliga genombrottet kommit, då vid ungdomens egna böne- och uppbyggelsemöten, vilka försiggått utan hjälp av någon predikant eller evangelist, ytterligare ett fyrtiotal själar lämnat sig åt Gud, i många fall efter en het kamp, och vilka nu med stor frimodighet bekänna sig vilja tjäna Herren. Åran är Hans!

Sprid Ungdomsvannen!

Distriktsmöte

för Värmlands och Dalslands distrikt av Svenska Missionsförbundet hålles i Säffle den 5-6 november 1927.

Enskild konferens för medlemmar av församlingar och ungdomsföreningar med början första dagen kl. 11 f. m. Offentliga möten lördag kl. 8 e. m. och söndag kl. 10.30 f. m. och 4 e. m. Medverkande vid mötet bliva missionssekreterare Axel Andersson, distriktsföreståndarna K. A. Ekman och O. W. Genander, pastor E. Tärne m. fl. Värmlands och Dalslands distrikts missionsvänner inbjudas hjärtligt att deltaga i detsamma. Varje församling och ungdomsförening uppmanas att sända åtminstone ett ombud. För upplysning om logi hänvände man sig till pastor E. Tärne, Säffle.

Brevaftnar.

Landa mfg junioravdelning. Den 2 nov. Twayla Johansson, Landa, Vårgårda.

Skäggsta bfg juniorförening. Den 3 nov. Hildur Bäckström, Skäggsta, Söråker.

Orsa mfg Syskonringen. Den 5 nov. Erik Spänar, Fack 6, Orsa.

Ljungby kristl. ungdomsförening anordnar brevafton tisdagen den 1 nov. Vi motse många brev från trossyskon på skilda orter. Breven märkas B. A. och sändas till pastor A. F. Hedlund, Ljungby.

Ungdomarna i Jonscred

vänta brev från Dig på sin brevafton den 7 nov. Behållningen tillfaller hjälpbehövande familj som drabbats av sjukdom. Breven märkas B. A. och adresseras till Karl-Oskar Karlsson, Littra G. 6, Jonscred. 2.

Torshälla mfg ungdomsförening väntar många brev till sin brevafton den 29 oktober. Breven märkas B. A. och sändas under adress: Fröken Maja Svensson, Missionshuset, Torshälla.

Brevafoton anordnas av *Norrdalens juniorförening Syskonringen* lördagen den 5 november. Det är dess första brevafton. Adr.: Fr. Ester Jonsson, Byn, Via.

Ovraryds kristliga ungdomsförening har brevafton lördagen den 5 nov. Kära trossyskon, sänd oss brev. Breven besvaras. Märkas B. A. Adr.: Fröken Märta Dahl, Kråbbleboda.

Ledig plats.

Ensamjungfru

helst troende, snäll, pålitlig och barnkär får plats i lanthushåll 1 nov. Ej under 20 år. Lön 360 pr år. Svar med betyg till Josef Karlsson, Tjugby, Hedaslätt.

Plats sökes.

Troende Möbelsnickare!

Troende ung man, 22 år gammal, musikalisk och med cirka 4 års vana i yrket, önskar gärna ombyte av plats och beder därför någon som har plats ledig om snarligt svar till H. Hansson, Box 73, Örkel-ljunga.

Nytt!

VÅDRÖMMAR

Berättelser av

RUNA

3 kr., kloth. 4: 25

SLAGRUTAN

Berättelser av

MARIA OLOFSSON

2: 75, inb. 3: 75

SJÖBODA SKOLA

Berättelser av

VIRA EKLUND

3: 75, inb. 4: 75

GULDÄPPLEN PÅ SILVERTRÅD

Barnberättelser av

ALFRED SMEDBERG

2: 50, inb. 3: 25.

MOT

OKÄNT MÅL

Berättelser av

JOHN FREEMAN

3: 50, inb. 4: 50

EN VRÅ BLAND BERGEN

Berättelse av

MARY E. WALLER

4: 25, inb. 5: 25

I alla boklädor

Lindblads Förlag, Uppsala

Ungdomsledare!

Intressera ungdomen för vårt korrespondensinstitut och vår tidning!

I oktober utkommer

Nya testamentet med Psaltaren och Sångboken.

Ny, vacker edition med parallellställen. Smakfulla och eleganta band i sju olika utföranden. **Obs!** delvis nedsatta priser.

N:r 50 Skinnimitation, rödsnitt, ...	Kr. 7:—	N:r 54 Bockchagrinsband, skimmersnitt vikta kanter, fodral	Kr. 13:—
» 51 » » » guldsnitt ... »	8:—	» 55 Brunt kalvskinnband, skimmersnitt, fodral, (lyxband)	» 14:—
» 52 Bockchagrinsband, guldsnitt. »	9:—	» 56 Mörklila kalvskinnband, skimmersnitt, fodral, (lyxband)	» 14:—
» 53 » » » skimmersnitt..... »	10:—		

Nya testamentet med Psaltaren.

Ny upplaga med parallellställen. Tryckt å fint indiapapper i lämpligt fickformat. 95x145 mm. i sex olika band.

N:r 43. Skinnimitation, rödsnitt	Kr. 3:50
» 44. » » » guldsnitt	» 4:—
» 45. Bockchagrinsband, rödsnitt	» 6:50
» 46. » » » guldsnitt	» 7:—
» 47. » » » skimmersnitt	» 8:—
» 48. D:o d:o. skinnförs., övertvikta kanter, fodral	» 12:—

För namntryck i guld tillkommer 75 öre. Bibelkatalog sändes gratis på begäran. Rekv. exp. i tur som de inkomma.

Bästa tänkbara present på högtidsdagar!

Svenska Missionsförbundets Förlag.

Handarbeten

Vi rekommendera vår tillverkning av vackra och gedigna, i moderna mönster utförda handarbeten. Ombud med goda referenser antages på mycket goda villkor å platser där vi ej förut äro representerade. Förmånligaste inköpskälla för arbetsföreningar, vilka erhålla 20 % rabatt. Samtliga arbeten äro påbörjade. Sändes franco på öppet köp med full rätt att återsända det som ej önskas kvar. Förfrågningar besvaras omg.

Nya Tapisseriäffären Ödeshög.

Förberedande kurs

för inträdessökande till folk- och småskoleseminarium anordnas i Strängnäs från den 1 febr. till den 1 juni 1928.

Anvisningar för självstudier under höstterminen jämte övriga upplysningar lämnas av undertecknad Lindholm.

E. Lindholm. V. Wikholm. E. Thurén.
Seminarielelärare.

MISSIONSVÄNNER!

Varför bo på dyra hotell vid Edra Stockholmsbesök, då **SEMESTERHEMMET Borgen** erbjuder vackra rum inkl. resa till nära nog

HALVA PRISET.

OBS! Delvis sänkta inackorderingspriser. 25 min. resa i nya bekväma bussar. Ett 30 tal turer i vardera riktningen pr dag.

VÄLKOMNA UT TILL Borgen!

Postadress: Stocksund. Tel. Stocksund 445 och Noraklingsta 1.

Ritade handarbeten.

Jul-löpare 12 kr. pr dussin.
Skrivbordsmattor 3 à 4 kr.
Bojkuddar 6 kr. Smådukar kr. 1:80 pr. dussin.
Blixtkuddar påbörjade med garn 5 kr. (Lämpligt för återförsäljare).

Beställningar emottagas.

Silke och garn.

Order till landsorten mot postförskott.

LYDIA HÅRD,

Mäster-Samuelsgatan 52 & Kommendörsgatan 9.
STOCKHOLM.

"Vi behöva ungdom, som har mod att sikta högt".

Dessa ord äro uttalade av en författare i Udv. i en artikel, betitlad »Till kamp för ditt mål» Vid val av levnadsbana inrikta vi oss på ett mål; då vi vilja dana vår personlighet och utveckla vår individualitet, måste vi göra likaså. I båda fallen gäller det att insätta all sin energi i kampen för att nå målet. I båda fallen gäller det att inte låta förflockning och okunnighet fördärva resultatet.

Många äro de, som genom Hermods kurser erhållit ett gott stöd både i sina ansträngingar för att skaffa sig bättre anställning och i sin kamp för andligt oberoende. Hermods kurser ge goda kunskaper för den som med flit studerar dem — den som inte vill studera flitigt och noggrant kunna inga kurser i hela världen ge någon behållning. Genom att läsa Hermods kurser tränar Ni Er dessutom inte bara i ett visst ämne — studiearbetet återverkar fördelaktigt på hela Er andliga utrustning och gör Er bättre skickad att komma till klarhet i frågor av vital betydelse för Er. Kom i håg: Okunnighet är fiende till allt framåtskridande!

Sätt Er i dag i förbindelse med Hermods. Gör det genom att ifylla och insända nedanstående kupongi!

HERMODS KORRESPONDENSINSTITUT.

Grundat 1898 av H. S. Hermod, som infört systemet »Undervisning pr korrespondens» i Sverige.

Slottsgatan 59 A.

Malmö.

Sänd mig gratis och utan förbindelse å min sida Er tidskrift »Korrespondens» för 6 månader jämte Ert illustrerade prospekt över den kurs eller det ämne, framför vilket jag ritat ett X.

Köpmanskurs.	Elektrotekn. kurser.	Allmänbildande kurser.	Inträdeskurser för olika
Bokföringskurser.	Byggnadstekn. kurser.	Nationalekonomi.	fackskolor.
Stenografikurser.	Lantbrukskurser.	Musikteori.	Teckningskurser.
Handelskorrespondens.	Mejerikurs.	Kommunala kurser.	Målningskurser.
Svenska, Tyska, Eng-	Trädgårdskurs.	Juridiska kurser.	Minnes o. tanke-
elska, Franska	Lantmannaskolekurser.	Realskolekurser.	uppövning.
och Ryska.	Folkhögskolekurser.	Studentkurser.	Kurser i offentligt upp-
Maskintekn. kurser.			trädande o. talarkonst.

Namn

Adress

Udv. 19/10-27.

Ungdoms- och juniorföreningar!

VÄLJ EN JULTIDNINGSKOMMITTÉ OCH ORGANISERA
FÖRSÄLJNINGEN FÖR VÅRA EGNA JULTIDNINGAR!

Glöm ej att för varje exemplar som säljes, utföres en missionsgärning, *enär hela vinsten från förlaget tillfaller missionen.*

Genom de höjda rabattsatserna erhålla våra återförsäljare god förtjänst.
Stor pristävlan, varvid 45 pris på tillsammans 2,000 kr. utdelas.

Provsatser erhålles till billigt pris.

Rekvirera i dag provblad och försäljningsvillkor!

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG.